

Z B I Ó R

UKŁADÓW ZBIOROWYCH PRACY

ROK II Warszawa, dnia 6 września 1938 r. Nr 44

T R E Ś Ć:

	<i>Str.</i>
Poz. 146. Zarządzenie M. O. S. z dn. 31.VIII. 1938 r. o nadaniu układowi zbiorowemu pracy z dn. 2.VII. 1938 r. mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich cegielni na obszarze miasta Łodzi i okolicy w promieniu 50 km	732
Poz. 147. Zarządzenie Kom. Demobil. z dn. 18.VIII. 1938 r. o nadaniu mocy obowiązującej orzeczeniu Komisji Pojednawczo-Rozjemczej w Toruniu z dn. 8.VII. 1938 r., ustalającemu warunki pracy i płacy w zakładach rzeźnicko-wędliniarskich na obszarze miasta Torunia	733
Poz. 148. Obwieszczenie M. O. S. z dn. 19.VIII. 1938 r. o wniosku w sprawie nadania mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich zakładów przemysłu poligraficznego na obszarze województwa pomorskiego układowi zbiorowemu pracy z dn. 19.VII. 1938 r. . . .	736
-

146.

**ZARZĄDZENIE
MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ**

z dnia 31 sierpnia 1938 r.

o nadaniu układowi zbiorowemu pracy z dnia 2 lipca 1938 r. mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich cegielni na obszarze miasta Łodzi i okolicy w promieniu 50 km.

Na podstawie art. 21 ustawy z dnia 14 kwietnia 1937 r. o układach zbiorowych pracy (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 242) i rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 31 maja 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 316) zarządzam co następuje:

§ 1.

Układowi zbiorowemu pracy, zawartemu w Łodzi w dniu 2 lipca 1938 r., nadaję moc powszechnie obowiązującą dla wszystkich cegielni na obszarze miasta Łodzi oraz powiatów: łódzkiego, łaskiego, brzezińskiego, łączyckiego, sieradzkiego i piotrkowskiego w promieniu 50 km.

Tekst powyższego układu został ogłoszony przy obwieszczeniu Ministerstwa Opieki Społecznej z dnia 15 lipca 1938 r. (Zbiór Układów Zbiorowych Pracy Nr 41, poz. 128).

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej:

(—) *Marian Zyndram-Kościałkowski*

147.

**Z A R Z A D Z E N I E
KOMISARZA DEMOBILIZACYJNEGO****dla obszaru województwa pomorskiego i powiatu działdowskiego**

z dnia 18 sierpnia 1938 r.

o nadaniu mocy obowiązującej orzeczeniu Komisji Pojedawczo-Rozjemczej w Toruniu z dnia 8 lipca 1938 r., ustalającemu warunki pracy i płacy w zakładach rzeźniczo-wędliniarskich na obszarze miasta Torunia.

Na podstawie § 23 rozporządzenia z dnia 3 września 1919 r. o przyjmowaniu i wydalanu robotników podczas okresu demobilizacji gospodarczej (Dz. Ust. Rzeszy Niem. str. 1500) zarządzam co następuje:

§ 1.

Orzeczeniu Komisji Pojedawczo - Rozjemczej w Toruniu z dnia 8 lipca 1938 r., ustalającemu warunki pracy i płacy w zakładach rzeźniczo - wędliniarskich na obszarze miasta Torunia, nadaję moc obowiązującą, poczynając od dnia 1 lipca 1938 r.

Tekst orzeczenia podany jest w załączeniu do zarządzenia niniejszego.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Zbiorze Układów Zbiorowych Pracy.

Komisarz Demobilizacyjny:

(—) *inż. H. Zagrodzki*

Zał. do zarz. Kom. Demobil. z dn. 18.VIII. 1938 r.

ORZECZENIE.

Komisja Pojednawczo - Rozjemcza w Toruniu ustanowiona rozporządzeniem Ministra Opieki Społecznej z dnia 24 czerwca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 331), działając na podstawie dekretu z dnia 23 grudnia 1918 r. o umowach zbiorowych, wydziałach robotniczych i pracowniczych oraz o rozjemstwie w zatargach pracy (Dz. Ustaw Rzeszy Niem. str. 1456) w celu załatwienia zatargu w zakładach rzeźnicko - wędliniarskich na terenie miasta Torunia w sprawie ustalenia warunków pracy i płacy pracowników tych zakładów, na posiedzeniu w dniu 8 lipca 1938 r. w lokalu Inspekcji Pracy w Toruniu, ul. Kochanowskiego Nr 1, w składzie ustalonym zgodnie z § 15 wyżej wspomnianego dekretu z dnia 23 grudnia 1918 r.:

Przewodniczący — *inż. Zygmunt Humięcki,*

Ławnicy stali ze strony pracodawców:

Artur Szulc i Bolesław Szczuka,

Ławnik niestały ze strony pracodawców:

Stefan Gniewkowski,

Ławnicy stali ze strony pracowników:

Franciszek Szeliga i Ignacy Baranowski,

Ławnik niestały ze strony pracowników:

Paweł Lipiński,

w obecności następujących uczestników zatargu:

ze strony pracodawców:

1. Związku Cechów Rzeźnicko - Wędliniarskich w Poznaniu, ul. Wielkie Garbary 27, w osobie *p. Edwarda Kokornaczyka,*

2. Cechu Rzeźnicko - Wędliniarskiego w Toruniu, ul. Prosta 9, w osobach: *Alojzego Poznańskiego, Leona Ruckiego i Józefa Kowalewskiego,*

ze strony pracowników:

1. Polskiego Związku Pracowników Przemysłu Spożywczego i Pokrewnych w Toruniu, ul. Różana 5, w osobie *Stanisława Cicherskiego*,

po zbadaniu całokształtu sprawy, przeprowadzeniu postępowania dowodowego, wysłuchaniu głosów stron, ustaleniu punktów spornych oraz po stwierdzeniu, że nie można doprowadzić stron, prowadzących spór, do ugody, na podstawie §§ 25 i 27 przytoczonego już dekretu z dnia 23 grudnia 1918 r.:

o r z e k a:

§ 1.

Ustala się następujące minimalne stawki godzinowe dla czeladników zakładów rzeźnicko-wędliniarskich na terenie miasta Torunia:

- I. czeladnik I-szy (przodownik) 85 gr,
- II. czeladnik po 6-ciu latach pracy po wyuczeniu 75 gr,
- III. czeladnik do 6-ciu lat pracy po wyuczeniu 65 gr.

§ 2.

Czas pracy, urlopy i wynagrodzenie za ewentualną pracę w nadgodzinach winny być regulowane zgodnie z obowiązującymi ustawami.

§ 3.

W razie jeśli czeladnik otrzymuje całkowite utrzymanie wraz z mieszkaniem, wartość takowego odlicza się od wynagrodzenia ustalonego w § 1-szym, przy czym wartość samego utrzymania ustala się na 54 zł/miesiąc, a mieszkania na 6 zł/miesiąc, razem na 60 zł/miesiąc.

§ 4.

Orzeczenie niniejsze obowiązuje wszystkie zakłady rzeźnicko - wędliniarskie znajdujące się na terenie miasta Torunia od dnia 1 lipca 1938 r. do 30 czerwca 1939 r.

§ 5.

W razie niewymówienia orzeczenia niniejszego na miesiąc naprzód przed terminem jego obowiązywania, tj. najpóźniej w dniu 31 maja 1939 r. przedłuża się takowe na rok następny itd. analogicznie.

§ 6.

Stronom pozostawia się termin do dnia 16 lipca 1938 r. do oświadczenia się, czy orzeczenie rozjemcze przyjmują.

W Toruniu, dnia 8 lipca 1938 r.

Przewodniczący:

(—) *inż. Z. Humięcki*

Ławnicy stali:

(—) *Artur Szulc* (—) *Bolesław Szczuka* (—) *Franciszek Szeli-
ga* (—) *Ignacy Baranowski*

Ławnicy niestali:

(—) *Stefan Gniewkowski* (—) *Paweł Lipiński*

148.

OBWIESZCZENIE MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 19 sierpnia 1938 r.

**o wniosku w sprawie nadania mocy powszechnie obowiązującej
dla wszystkich zakładów przemysłu poligraficznego na obsza-
rze województwa pomorskiego układowi zbiorowemu pracy
z dnia 19 lipca 1938 r.**

Ministerstwo Opieki Społecznej obwieszcza, że Związek Pracodawców województwa pomorskiego, Związek Zawodowy Drukarzy i Pokrewnych Zawodów w Polsce — Oddział Pomorski, Związek Zawodowy Drukarzy i Pokrewnych Zawodów

w Polsce — Oddział Bydgoski, Polski Związek Zawodowy Drukarzy i Pokrewnych Zawodów na Rzeczpospolitą Polską — Oddział Okręgowy w Bydgoszczy oraz Związek Litografów, Chemigrafów i Pokrewnych Zawodów w Polsce — Oddział Bydgoski zgłosiły do Ministerstwa Opieki Społecznej w myśl art. 21 ustawy z dnia 14 kwietnia 1937 r. o układach zbiorowych pracy (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 242) oraz rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 31 maja 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 316) wniosek o nadanie mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich zakładów przemysłu poligraficznego na obszarze województwa pomorskiego układowi zbiorowemu pracy, zawartemu w drodze dobrowolnego postępowania arbitrażowego w Toruniu w dniu 19 lipca 1938 r.:

- a) po stronie pracodawców przez Związek Pracodawców województwa pomorskiego w Bydgoszczy oraz Zrzeszenie Polskiego Przemysłu Graficznego, Oddział Pomorski w Toruniu,
- b) po stronie pracowniczej przez Związek Zawodowy Drukarzy i Pokrewnych Zawodów w Polsce — Oddział Pomorski w Toruniu, Związek Zawodowy Drukarzy i Pokrewnych Zawodów w Polsce — Oddział w Bydgoszczy, Polski Związek Zawodowy Drukarzy i Pokrewnych Zawodów na R. P. — Oddział Okręgowy w Bydgoszczy oraz Związek Litografów, Chemigrafów i Pokrewnych Zawodów w Polsce — Oddział w Bydgoszczy.

Tekst układu zbiorowego pracy podany jest poniżej.

Sprzeciw w sprawie nadania powyższemu układowi mocy powszechnie obowiązującej wnosić należy do Ministra Opieki Społecznej za pośrednictwem Inspektora Pracy XI Okręgu (Toruń, ul. Kochanowskiego Nr 1) w ciągu dni 14.

Termin 14-dniowy biegnie od daty ogłoszenia niniejszego obwieszczenia.

Za Głównego Inspektora Pracy
Dyrektora Departamentu:

(—) *W. Prenier*
Naczelnik Wydziału

Załącz. do obw. M. O. S. z dn. 19.VIII. 1938 r.

UKŁAD ZBIOROWY PRACY

dla przemysłu poligraficznego, zawarty w Toruniu w dniu 19 lipca 1938 r. w formie dobrowolnego orzeczenia arbitrażowego.

Zgodnie z zapisem na arbitraż, dokonany w dniu 3 lipca 1938 r. przez następujące organizacje:

ze strony pracodawców:

1. Związek Pracodawców województwa pomorskiego w Bydgoszczy, ul. Nowy Rynek Nr 10 i
2. Zrzeszenie Polskiego Przemysłu Graficznego, Oddział Pomorski w Toruniu, ul. Mostowa Nr 6,

ze strony pracowników:

1. Związek Zawodowy Drukarzy i Pokrewnych Zawodów w Polsce — Oddział Pomorski w Toruniu, ul. Wielkie Garbary Nr 11,
2. Związek Zawodowy Drukarzy i Pokrewnych Zawodów w Polsce — Oddział w Bydgoszczy, ul. Dolina Nr 3,
3. Polski Związek Zawodowy Drukarzy i Pokrewnych Zawodów na R. P. — Oddział Okręgowy w Bydgoszczy, ul. Chrobrego Nr 7 oraz
4. Związek Litografów, Chemigrafów i Pokrewnych Zawodów w Polsce — Oddział w Bydgoszczy, ul. Śląska Nr 2

Komisja Arbitrażowa w składzie:

Superarbitr: *inż. Zygmunt Humięcki*, Inspektor Pracy 65 Obwodu w Toruniu,

Arbitrowie ze strony pracodawców: *dyr. Kazimierz Bobowski* z Bydgoszczy, ul. Gdańska Nr 16, *Edward Pawłowski* z Bydgoszczy, ul. Marszałka Focha Nr 18 i *Jan Karolczak* z Torunia, ul. Mostowa Nr 6,

Arbitrowie ze strony pracowników: *Władysław Szczucki* z Warszawy, ul. Nowy Świat Nr 38, *Stanisław Szlezynger* z Warszawy, ul. Śliska Nr 62 i *Antoni Sroczyński* z Bydgoszczy, ul. Chrobrego Nr 7,

na posiedzeniach w dniach 6, 12 i 19 lipca 1938 r. w małej sali „Domu Społecznego” w Toruniu, ul. Mickiewicza Nr 2/4, po wysłuchaniu oświadczeń stron oraz zbadaniu całokształtu sprawy postanowiła:

§ 1.

Stawki płac.

W przemyśle poligraficznym na terenie województwa pomorskiego ustala się następującą taryfę płac w groszach za godzinę:

Kategorie pracowników:	K l a s y m i e j s c o w o ś c i :			
	I	II	III	IV
	Bydgoszcz.	Gdynia, Rumia- Zagórze, Toruń, Wąbrzeźno, Wejherowo.	Grudziądz, Inowrocław, Pelplin, Puck, Tczew, Włocławek.	Pozostałe miejscowości.
Składacze ręczni i maszyniści:				
1. w pierwszym i drugim roku pracy po wyuczeniu . . .	107	96	91	86
2. od trzeciego do piątego roku pracy po wyuczeniu .	123	111	105	98
3. po piątym roku pracy po wyuczeniu	138	125	118	110
Nakładaczk:				
1. w pierwszym i drugim roku pracy po wyuczeniu . . .	20	18	17	16
2. od trzeciego do piątego roku pracy po wyuczeniu .	35	32	30	28
3. po piątym roku pracy po wyuczeniu	51	46	43	41

Stawki powyższe są stawkami minimalnymi.

Korektorzy otrzymują 5% ponad minimum wyżej podane dla składacza ręcznego.

Oddziałowi, metrampaże pism codziennych otrzymują 15% ponad minimum wyżej podane dla składacza ręcznego.

Minimalne wynagrodzenie litografów, kamieniodrukarzy, chemigrafów i rotograwiurzystów (trawiarzy i fotografów) wynosi 15% ponad stawki wyżej podane dla ręcznych składaczy. O ile wykonują dwie powyżej wymienione czynności, otrzymują 20% ponad stawki wyżej podane dla składaczy ręcznych.

Składacze przy maszynach wszelkich systemów, o ile stale przy maszynach pracują, otrzymują 20% ponad minimum określone dla składacza ręcznego.

Maszyści pracujący przy maszynach rotacyjnych oraz stereotyperzy otrzymują 10% ponad minimum określone dla składacza ręcznego.

Maszyści na ofset dwukolorowy otrzymują 30% ponad minimum określone dla składacza ręcznego.

Minimalne wynagrodzenie dla introligatorów wynosi 10% mniej od zasadniczej stawki dla składacza ręcznego.

Oddziałowi introligatorni otrzymują 15% ponad płace introligatora.

Pracownicy oraz personel pomocniczy, nieobjęci powyżej wymienionymi kategoriami, będą otrzymywać wynagrodzenie według orzeczenia arbitrażowego dla przemysłu ogólnego na województwo pomorskie z dnia 2 maja 1938 r.

U w a g a I. Do lat pracy po wyuczeniu wlicza się wszelkie okresy pracy niekoniecznie przebyte u jednego pracodawcy.

U w a g a II. Stawki wyższe, niż wymienione w orzeczeniu, a ustalone indywidualnymi umowami poszczególnych zakładów drukarskich z organizacjami robotniczymi, pozostają nadal w mocy, na okres trwania niniejszego postanowienia.

U w a g a III. Płace niższe, jakie były stosowane do dnia 30 czerwca 1938 r. w poszczególnych zakładach drukarskich, będą stopniowo podniesione do poziomu wynagrodzeń godzinowych wymienionych w niniejszym paragrafie w ten sposób, że z dniem 11 lipca 1938 r. zostaną podniesione o 7%, a resztę różnicy rozkłada się na pięć równych rat procentowych, które będą doliczane co dwa miesiące z góry do ostatnio pobieranego wynagrodzenia, tj. 11 września, 11 listopada 1938 r. itd.

U w a g a IV. Za święta przypadające w tygodniu pracownicy, z wyjątkiem wynagradzanych według orzeczenia arbitrażowego dla przemysłu ogólnego na województwo pomorskie z dnia 2 maja 1938 r., otrzymują wynagrodzenie jak za dzień roboczy, przy czym w razie stosowania pracy przy redukcji dni roboczych wynagrodzenie za święta w dniach, w których normalnie praca się odbywa, winno być obniżone w tym stosunku, w jakim się znajduje liczba dni wykonywanej pracy do sześciu.

Wynagrodzenie uczniów wynosić będzie:

W pierwszym roku nauki	4 zł na tydzień,
„ drugim roku nauki	5 zł na tydzień,
„ trzecim roku nauki	6 zł na tydzień,
„ czwartym roku nauki	10 zł na tydzień.

Praca nocna wykonywana w godzinach od 10 wieczór do 6-ej rano winna być wynagradzana o 25% więcej od stawek zwykłych i może trwać tylko do 40 godzin tygodniowo. Przepis niniejszy nie może uchybiać postanowieniom rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 10 sierpnia 1932 r. w sprawie pracy w nocy oraz w niedziele i dni świąteczne w drukarniach i zakładach graficznych.

Płaci się jedynie za przepracowany czas pracy z wyjątkiem dni świątecznych (Patrz uwaga IV).

Przepracowany czas pracy w święta płaci się według obowiązującego ustawodawstwa.

Czas uroczystości ustanowionych przez zarząd zakładu w normalnych godzinach pracy jest płatny.

Za zmuszony czas pracy przez pracownika skutkiem wezwania go przez władze wojskowe oraz w sprawach opiekuńczych, jak również w razie nagłego zachorowania nie potrąca się pracownikowi z płacy, o ile zmuda nie przekracza dwóch godzin.

Wypłaty tygodniowe uskutecznia się w soboty za ubiegły tydzień od piątku rano do czwartku wieczora. Zmiany w stosowaniu wypłat tygodniowych w zakładach drukarskich są dopuszczalne tylko w porozumieniu z pracownikami.

Jeżeli w dzień wypłaty przypada święto, natenczas wypłatę uskutecznić należy w dzień roboczy poprzedzający święto.

Wypłata wynagrodzenia winna odbywać się w czasie pracy.

Wynagrodzenie za nadgodziny winno być uskutecznione zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem.

§ 2.

Czas pracy.

Czas pracy, rozkład godzin dziennych i nocnych winien się odbywać zgodnie z ustawą o czasie pracy w przemyśle i handlu.

Godziny rozpoczynania i kończenia pracy, jak również czas przerwy obiadowej oznacza zarząd zakładu w porozumieniu z pracownikami.

Przerwa obiadowa we wszystkich dniach tygodnia winna być ustalona o jednym czasie.

Praca w dzień wigilijny przed Bożym Narodzeniem trwać winna 6 godzin.

§ 3.

Przyjmowanie i zwalnianie pracowników.

Przyjmowanie i zwalnianie robotników oraz wydawanie urlopów wypoczynkowych winno się odbywać zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem.

§ 4.

Przepisy dla składaczy maszynowych.

1. Składacze maszynowi są zobowiązani kształcić przekazanych im uczniów przy wszelkich czynnościach, dotyczących maszyny do składania.

2. Uczniem przy maszynie do składania może być uczeń drukarski (w 4 roku nauki) lub wykwalifikowany pomocnik drukarski.

3. Przy wyuczaniu na składaczy maszynowych uwzględnia się przede wszystkim personel własnego zakładu.

4. Nauka składania maszynowego trwa 13 tygodni, 26 tygodni zaś, jeżeli tenże pracuje przy maszynie tylko połowę dnia.

5. Przez czas nauki płaci zakład przyuczającemu się pomocnikowi minimum ręcznych składaczy.

6. Minimum zestawu maszynowego wynosi dla linotypistów i monotypistów 6.000 liter na płatną godzinę, dla typografistów 4.500 liter (godz.).

7. Składacz maszynowy może być zatrudniony jako składacz ręczny, jeżeli zajdą większe przeszkody, których sam nie jest w możności usunąć lub też z braku rękopisu, i otrzymuje płacę składacza ręcznego.

8. Metal potrzebny składaczowi maszynowemu należy mu dostarczyć w stanie oczyszczonym i suchym.

9. Każdą zmianę obowiązuje dziennie $\frac{1}{2}$ godzinne czyszczenie i oliwienie odpowiednich części maszyny oprócz czyszczenia ogólnego raz w tygodniu. Matryce i magazyn powinny być czyszczone przynajmniej raz w miesiącu. Czyszczenia te odbywają się w czasie pracy.

§ 5.

Przepisy dla maszynistów.

1. Maszynista pracujący przy maszynie rotacyjnej, w razie braku pracy przy tejże, może być zatrudniony również przy maszynie płaskiej lub przy stereotypii z płacą odnośnych stawek.

2. Każdy maszynista obowiązany jest w razie potrzeby do osobistego nakładania, jako też do wyuczenia ucznia lub nakładaczki tejże czynności.

§ 6.

Przepisy dla uczniów.

1. Kandydaci winni ukończyć co najmniej 7-klasową szkołę powszechną.

2. Przy przyjmowaniu uczniów winno się zadośćuczynić przepisom w przedmiocie pracy młodocianych według właściwej ustawy.

3. Nauka trwa cztery lata.

4. Ilość uczniów reguluje odnośne rozporządzenie Wojewody Pomorskiego.

5. Każdy uczeń w przemyśle poligraficznym musi być zarejestrowany w biurze Zrzeszenia Polskiego Przemysłu Graficznego w Polsce, Oddział Pomorski w Grudziądzu.

6. Uczniów wolno zatrudniać tylko w zakładach, w których stanowisko właściciela lub kierownika zajmuje fachowiec z przynajmniej 10-letnią praktyką.

§ 7.

Przepisy ogólne.

1. Pracy składacza ręcznego lub maszynowego, maszynisty drukarskiego, dalej prac w zawodach pokrewnych, (tj. ofsetu, litografii, chemigrafii, rotograwiury itp.), wykonywanych w myśl dotychczasowych zwyczajów przez wykwalifikowanych pracowników, posiadających świadectwa ukończenia praktyki zawodowej i uczniów zarejestrowanych, nie wolno wykonywać siłom pomocniczym.

2. Pracownik jest obowiązany do punktualnego rozpoczęcia pracy, tj. na oznaczoną godzinę być gotowym na miejscu i aż do ukończenia czasu pracy być czynnym.

3. W czasie pracy nie wolno w zakładach przyjmować odwiedzin. Nagłe i ważne porozumienie się z osobami nie należącymi do współpracowników danego zakładu powinno być załatwione w miejscu oznaczonym przez zakład.

4. Pracownikom nie wolno w jaki bądź sposób wywierać wpływu na prace autorskie. Oddane składaczowi rękopisy muszą być bez oporu i krytyk złożone.

5. Za szkody, powstałe na niekorzyść zakładu z winy pracownika, odpowiada każdy osobiście.

6. Wszelkie pretensje w stosunku do pracodawcy, wynikające z niniejszego orzeczenia oraz przepisów przewidzianych odnośnymi ustawami, winny być zgłaszane przez pracowników w czasie wypłaty.

§ 8.

Warunki higieniczne w zakładach.

Pod względem higienicznym zakłady drukarskie winny być urządzone zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. W każdym zakładzie winny być dostarczone na koszt pracodawcy mydło i ręczniki.

§ 9.

Czas trwania orzeczenia.

Orzeczenie niniejsze obowiązuje od dnia 11 lipca 1938 r. do dnia 15 lipca 1939 r. z trzechmiesięcznym zapowiedzeniem wygaśnięcia; o ile zapowiedzenie wygaśnięcia orzeczenia nie nastąpi przed 16 kwietnia 1939 r., moc jego przedłuża się na rok następny itd. analogicznie.

W razie zapowiedzenia wygaśnięcia orzeczenia niniejszego i powstania okresu bezumownego, orzeczenie to nadal obowiązuje aż do czasu zawarcia nowego układu zbiorowego pracy lub wydania miarodajnego orzeczenia, regulującego warunki pracy i płacy w przemyśle poligraficznym.

W Toruniu, dnia 19 lipca 1938 r.

Superarbiter:

(—) *inż. Zygmunt Humięcki*

Arbitrowie:

(—) *Edward Pawłowski* (—) *Kazimierz Bobowski* (—) *Jan Karolczak* (—) *Władysław Szczucki* (—) *Antoni Sroczyński*
(—) *Stanisław Szlezynger*

Rejestruję.

Dnia 28 lipca 1938 r.

Nr rej. 20.

Za Inspektora Pracy XI Okręgu:

(—) *inż. Z. Humięcki*

Inspektor Pracy 65 Obwodu

TŁOCZONO Z POLECENIA MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ.

ZAMÓWIENIA I WPLĄTY NALEŻY KIEROWAĆ POD ADRESEM
MINISTERSTWA OPIEKI SPOŁECZNEJ, WARSZAWA UL. DŁUGA 38/40

Drukarnia Państwowa Nr 100815. 19.VIII.1938. 800.

Prenumerata roczna 20 zł.

Cena niniejszego numeru 30 gr.